

2

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr.5008/2/2010

Ședința publică din 27 septembrie 2012

DECLARAȚIE DE MARTOR

Numele și prenumele **ABDULLAH KOCATAS**, adresa: localitatea București, sector - _____, carte identitate seria RT nr. _____, C.N.P. _____

De cine a fost propus...

Potrivit art.84 alin.3 C.proc.pen., precizez că nu sunt rudă apropiată cu nici una dintre părți și nu am suferit vreo pagubă de pe urma infracțiunii comisă de inculpat...

În baza art.85 C.proc.pen., înainte de a fi ascultat ca martor, am depus următorul jurământ: „Jur pe conștiință și pe demnitatea mea că voi să spun adevărul și să nu ascund nimic din ceea ce știu”.

După depunerea jurământului, i se pune în vedere că dacă nu va spune adevărul, săvârșește infracțiunea de mărturie mincinoasă, pedepsită cu închisoarea de la 1 la 5 ani. Apoi, i se face cunoscut obiectul cauzei și i se arată care sunt faptele sau împrejurările pentru dovedirea cărora a fost propus ca martor, cerându-i-se să declare tot ce știe cu privire la aceasta. Martorul declară...

Conform art.86 alin.3 raportat la art.73 alin.1 C.proc.pen., ora începerii declarației este: 13,49.

Mentțin declarațiile date până în prezent, în care am spus adevărul. Având în vedere că de la data evenimentului a trecut mult timp, voi relata astăzi ceea ce-mi amintesc, menținându-mi declarațiile anterioare. La data de 05 septembrie 2007 am

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT,

INTÉRPRET,

MARTOR,

- invitat un grup de șapte cetățeni turci să viziteze România. Aceștia veneau în țară, în România, în vederea constituirii unei firme. Era o perioadă în care pe piața românească nu prea existau construcții și doream înființarea unei firme de construcții. Am trimis juristul firmei mele și pe numitul Esvet Ahmambet pentru a-i aștepta la aeroport pe cei șapte cetățeni turci. Juristul m-a sunat, comunicându-mi faptul că cei șapte cetățeni turci au o problemă întrucât s-au găsit gloanțe asupra unuia dintre aceștia. Precizez că în momentul în care am fost sunat de către jurist prima dată, acesta nu mi-a comunicat că s-ar fi pretins vreo sumă de bani cetățenilor turci. Având în vedere că reprezint o firmă serioasă, auzind despre faptul că s-au găsit gloanțe, am hotărât să merg la aeroport, fiind importantă imaginea mea. Când am ajuns la aeroport, existau discuții între persoanele care se aflau în sala de așteptare că ar fi fost depistat un grup de teroriști turci, care aveau gloanțe asupra lor. La aeroport m-am întâlnit cu juristul Esvet și l-am rugat să se intereseze ce se întâmplă. Acesta mi-a comunicat că este vorba de un singur glonț. După ce am plecat de la aeroport m-am dus la Poliția Capitalei să reclam faptul că grupul de cetățeni turci nu este lăsat să intre în țară deși, din punctul meu de vedere, îndeplinea toate condițiile cerute de lege. În dimineața zilei următoare, când m-am trezit, am găsit un mesaj pe telefonul mobil de la unul dintre cetățenii turci. Am aflat de la cetățenii turci că la momentul la care au pătruns pe teritoriul României au fost întrebați de sumele de bani pe care le au asupra lor și fiecare dintre ei a arătat suma de 1.000 dolari, precum și vizele de intrare în țară. Arăt că așa erau reglementările legale, în sensul că cetățenii străini trebuiau să dovedească faptul că au o sumă de bani asupra lor, care să le asigure cazarea și masa pe perioada vizei. În acest moment nu-mi amintesc când am aflat că cetățenilor turci li s-a pretins o sumă de bani, însă acest aspect l-am menționat în declarația de la D.N.A., pe care o mențin. În perioada în care am fost la aeroport nu am vorbit cu nici unul din cei șapte cetățeni turci și nici cu vreunul dintre inculpați. Revin și arăt că după ce grupul de cetățeni turci a pătruns pe teritoriul României și aceștia au fost controlați asupra banilor pe care îi dețineau și a vizelor de intrare în țară, am fost sunat de către

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT,

INTERPRET,

MARTOR,

inginerul din grup, posibil Cengiz Binali, care mi-a spus că ei au simțit că poliția de frontieră i-a pus să aștepte ca să primească o sumă de bani. Accentuez faptul că Binali mi-a spus că așa simte el, că se așteaptă o sumă de bani de la grupul de cetățeni turci și nu că li s-ar fi cerut expres o sumă de bani. Martorul mi-a spus că grupul de polițiști s-a retras și șușoteau și că a perceput că aceștia așteaptă o sumă de bani. Din experiența mea nu am mai fost confruntat cu o asemenea situație. Am mai primit un telefon de la Cengiz Binali sau Seker, spunându-mi că translatorul le-a comunicat că pentru a putea pleca din țară trebuie să plătească câte 100 dolari amendă fiecare. Am întrebat despre ce amendă este vorba. Eu le-am spus că dacă este o amendă să o plătească. Cât timp mă aflam în România am primit mai multe invitații la D.N.A., cărora nu le-am dat curs deoarece eram suprasaturat de acest dosar. Într-o dimineață m-am trezit cu doi polițiști care m-au invitat la sediul D.N.A.. Am vorbit cu procurorul anchetator, care mi-a solicitat să asigur prezența cetățenilor turci în România. I-am comunicat că eu nu pot să-i aduc pe aceștia în România, însă poată să vină dumnealui la Istanbul pentru a-i audia. După un timp, am primit un mesaj de la procuror, prin intermediul juristului, prin care procurorul îmi comunica că va veni la Istanbul să audieze cei șapte cetățeni turci. Nu l-am așteptat la aeroport pe procuror, avea adresa și s-a deplasat la sediul firmei mele. Procurorul a venit singur. În același timp eu am asigurat prezența a trei dintre membrii grupului, negăsindu-i pe ceilalți patru. I-am pus procurorului la dispoziție un birou, precum și un translator de limba turcă-română, care avea autorizație, în persoana unei angajate a firmei mele. Arăt că translatorul era angajatul firmei mele din Turcia. Din câte cunosc ea este cetățean român, a lucrat la ambasadă, este căsătorită cu un turc și are cetățenie turcă. Arăt că procurorul s-a interesat dacă există un translator pentru audiere și i-am spus că există un angajat al firmei mele care poate să presteze acest serviciu. Audierile au durat la sediul firmei 3-4 ore, în cursul unei singure zile. Este adevărat că le-am spus cetățenilor turci să plătească amenda doar dacă li se eliberează o chitanță, însă nu știu dacă s-a procedat în acest fel sau nu. Motivul pentru care am formulat denunț în

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT,

INTERPRET

MARTOR,

această cauză a fost determinat de faptul că din punctul meu de vedere nu a existat nici un motiv pentru ca cetățenilor turci să nu li se permită intrarea în țară. Aceștia aveau bani asupra lor, precum și viză de intrare și din moment ce Consulatul din Turcia a apreciat că aceștia pot intra pe teritoriul României mi s-a părut ilegal faptul că acestora li s-a refuzat accesul în țară. Supărarea mea a pornit de la faptul că cei din grup mi-au reproșat în mod dur că i-am chemat în România și ulterior au fost returnați, deși aveau toate actele în regulă. Nu mi s-a părut nimic suspect în legătură cu pretinderea vreunei sume de bani, în cauză era vorba numai de onoarea și imaginea României, care refuza pătrunderea în țară a unui grup invitat de mine. Am făcut referire la sumele de bani, de câte 100 de dolari, în denunțul meu întrucât este adevărat că acești bani le-au fost luați cetățenilor turci și au fost returnați. Suma a fost luată cu titlu de amendă și am aflat acest lucru când grupul s-a întors în Turcia, însă nu-mi amintesc exact cine mi-a spus acest lucru. Întrucât cetățenii turci nu aveau bani suficienți pentru a veni în România, eu le-am dat împrumut fiecăruia dintre aceștia anumite sume, sume ce mi-au fost restituite atunci când grupul a revenit în Turcia. Amenda a fost suportată din banii personali ai cetățenilor turci. Eu m-am ocupat și de obținerea vizelor. Nu cunosc modalitatea în care s-au desfășurat audierile în biroul pe care l-am pus la dispoziție procurorului. Persoanele care sunt menționate ca și martori asistenți de către procurori sunt salariații firmei mele. Nu știu cine a chemat cei doi angajați ai mei să asiste la audieri. Întrucât nu am fost prezent la momentul luării declarațiilor, nu știu cine i-a chemat pe cei doi și nici dacă aceștia au fost prezenți efectiv la luarea declarațiilor. Nu cunosc cine a plătit amenda administrativă care i-a fost aplicată prin ordonanță lui Seker Serdar. Bani au fost dați a doua zi, pe 06.09.2007 întrucât a doua zi s-a vorbit despre amendă și eu am fost sunat la telefon. Translatorul le-a cerut banii pentru amendă, așa mi-a spus unul dintre cetățenii turci, după care, fără să primească chitanță, au fost lăsați să plece în Turcia. Nu știu dacă translatorul și-a oprit vreo sumă de bani. Ceea ce m-a deranjat foarte mult este faptul că poliștii care au venit să mă ia de la domiciliu s-au comportat foarte dur și, de

PREȘEDINTE,

MAGISTRAT ASISTENT,

INTERPRET,

MARTOR,

așemenea, procurorul a avut o atitudine foarte dură față de mine. Precizez că prima sesizare la poliție am făcut-o la data incidentului, iar ulterior am fost chemat la D.N.A. și am dat alte declarații suplimentare. Eu am fost chemat după 4 luni și atunci am dat prima declarație. Prima declarație am dat-o la poliție și apoi la D.N.A. Prima plângere am depus-o la Poliția Generală de Frontieră. Atunci când am fost chemat la D.N.A. am fost pus să îl contactez telefonic pe Cengiz Binali, la cererea expresă a D.N.A., convorbire care a fost înregistrată. Arăt însă că înregistrarea nu s-a făcut pe un suport electronic, ci doar în scris, telefonul fiind pus pe speaker, iar translatorul asigura traducerea. Nu cunosc dacă DNA-ul a înregistrat și altfel această discuție. Același procuror care m-a pus să-l contactez telefonic pe Cengiz Binali este și cel care ulterior s-a deplasat la Istanbul. Nu cunosc că grupul de cetățeni turci ar fi fost respins și de către autoritățile din Bulgaria, cu trei zile în urma incidentului din România.

Declarația s-a încheiat la ora 15,33.

PREȘEDINTE,

INTERPRET

MARTOR,

MAGISTRAT ASISTENT,